

רע"פ 7842/22 - מעזזה אבו גודה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7842/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מעזזה אבו גודה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע ב-עפ"ג 4064-09-22 מיום 20.10.2022 שניתן על ידי השופטים י' עדן, י' דנינו ו-א' ברסלר-גונן

בשם המבקשת: עו"ד כמאל אלזיאדנה

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' עדן, י' דנינו ו-א' ברסלר-גונן) ב-עפ"ג 4064-09-22 מיום 20.10.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקשת על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט י' בן-הרוש) ב-ת"פ 5089-01-19 מיום 18.7.2022.

2. המבקשת הורשעה בביצוע עבירה של כניסה וישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה). זאת, על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו המבקשת, תושבת הרשות הפלסטינית, שהתה בישראל שלא כדין בין התאריכים 21.2.2013-21.2.2018 ובין היתר גם בימים 11.1.2018, 31.1.2018.

3. בית משפט השלום בגזר דינו עמד על פגיעתה של המבקשת ברף נמוך-בינוני בערכים המוגנים, בכללם, שלום הציבור וביטחון ותכלית חוק הכניסה המאפשרת למדינה שמירה על גבולותיה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא אישור. זאת נוכח נסיבות העבירה אשר מחד גיסא בוצעה לאורך שנים, ואף לאחר שהמבקשת גורשה מהארץ; ואילו מאידך גיסא המבקשת אחזה בהיתר שהייה בעבר, ואף המניע להייתה האסורה הוא העובדה שכל ילדיה גרים בישראל. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש מאסר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בגזירת עונשה של המבקשת בגדרי המתחם, בית משפט השלום שקל לזכותה את העובדה כי היא נעדרת עבר פלילי; נסיבותיה הרפואיות; ואת הודאתה. מנגד, בית המשפט זקף לחובתה את התרשמות שירות המבחן לפיה המבקשת לא הפגימה את חומרת מעשיה. אשר על כן, בית משפט השלום גזר על המבקשת 45 ימי מאסר בפועל; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, למשך 3 שנים; וקנס בסך 2,000 ש"ח.

4. ערעור המבקשת לבית המשפט המחוזי - נדחה. הודגש, בין היתר, כי העונש אשר הוטל על המבקשת הולם את חומרת מעשיה, ואף מקל עמה. זאת, משניכר כי המבקשת סירבה לקבל את קביעות המדינה לגביה, והיא נכנסה שוב ושוב לתחומי מדינת ישראל, חרף היעדר היתר כניסה.

5. מכאן הבקשה שלפניי, עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. לטענת המבקשת, נעשה עמה חוסר צדק מאחר שהיה על בית משפט השלום לגזור את עונשה בהתאם ל"הסכמה העונשית" בין הצדדים בבית משפט השלום לפיה "שני הצדדים יעתרו במשותף לעונש של מאסר מותנה", כלשונה.

6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי בקשה למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 7667/22 פ' פלוני נ' רשות המיסים, פסקה 5 (15.11.2022)). בפרט, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה בנסיבות דומות (רע"פ 7013/22 סיד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2022)). ניכר כי הבקשה שלפניי נטועה כל כולה בעניינה הפרטני של המבקשת ואף אינה מקימה חשש לעיוות דין. די בכך כדי לדחותה.

7. המבקשת נכנסה שוב ושוב לישראל - אף לאחר שגורשה, ושהתה בתוך גבולות הארץ פרקי זמן ממושכים ללא היתר. בכך, יש כדי לבטא זלזול ברשויות החוק וגורמי האכיפה, ואף התרסה כלפי סמכותה של מדינת ישראל לקבוע מי יבוא בשעריה. אמנם נטען כי המבקשת נכנסה לישראל כדי לפגוש את בני משפחתה ואת ילדיה, אולם אין בכך כדי להכשיר עבירה פלילית, לא כל שכן עבירה בעלת פוטנציאל לסיכון בטחונה של מדינת ישראל (רע"פ 766/16 ברכאת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (2.2.2016)). מכל מקום, בית משפט השלום התחשב לקולה בגזירת העונש במניע המבקשת למעשיה.

אכן בשלב ראשון, עמדתה העונשית של המשיבה הייתה להטיל עונש של מאסר מותנה על המבקשת, אולם, אין מדובר היה ב"הסכמה עונשית" בין הצדדים, אלא הבעת עמדה מטעם המשיבה נכון לאותו המועד. משכך, ונוכח העובדה כי המבקשת העלתה טענה זו לראשונה בשלב הערעור, למבקשת לא נגרם עיוות דין המצדיק התערבות בעונש שנגזר עליה, לא כל שכן "בגלגול שלישי".

8. בהינתן האמור, אין מקום להתערב בעונש אשר נגזר על המבקשת. העונש הולם את חומרת מעשיה, מתחשב כראוי במכלול נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיה האישיות - ואף מקל עמה.

9. הבקשה נדחית אפוא, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, כ"ג בחשון התשפ"ג (17.11.2022).

ש ו פ ט
